І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 210. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 15-го ЛИСТОПАДА 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 15, 1967 No. 210. VOL. LXXIV.

ДЖАН ДІФЕНБЕЙКЕР БУДЕ ГОЛОВНИМ ПРОМОВЦЕМ НА БЕНКЕТІ СКВУ; МИХАЙЛО СТАР ВИСТУПИТЬ НА МАНІФЕСТАЦІЇ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ; 1,000 ДЕЛЕҐАТІВ ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ У ПЛЕНАРНИХ СЕСІЯХ СКВУ

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 14 листопада, 1967

В АМЕРИЦІ

ГОЛОВА ПРАВНИЧОЇ ПАЛАТНОЇ КОМІСІЇ конґресмен Селлер заявляє, що суд мусить вирішити законність кандидатури на президента губернатора Джорджа Ромні ще перед його номінацією на кандидата, щоб судді могли без страху вирішувати цю справу. Ромні народжений у Мехіко, і дехто сумнівається, чи він може бути президентом ЗДА, бо Конституція цієї країни вимагає, щоб президент був „природно народжений американець". Конґресмен Селлер вимагає вияснити чю справу ще перед номінацією Ромні на кандидата на президента.

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ ЗДА заявляє, що її провідники відкидають організацію збройного повстання в чорних громадах, бо вони вірять, що 22 мільйони негрів в цій країні все ще мають можливість старатися про зміну свого становища демократичними засобами. Комуністична партія в своїй заяві атакує „дійсних підбурювачів до заворушень і насильства в Білому Домі і в Конґресі". Комуністи твердять, що вишкіл війська до поборювання заворушень, схвалювання відповідних законів проти бунтівників і писання преси — це „провокація до заворушень". В заяві виступається проти тероризму деяких негритянських кол, бо терор є шкідливий і не помагає неграм здобувати права.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ ПРОДОВЖИЛА охорону агентами секретної служби пані Джан Ф. Кеннеді та її дітей на 15 місяців, це значить до 1-го березня 1969-го року. За цей проєкт голосували 302 конґресмени, проти було 11, самих республіканців. На охорону вдови по покійному Президентові річно треба видати коло 210,000 дол. Голова Правничої Комісії в Палаті конґресмен Іменюел Селлер заявив, що пані Кеннеді не просила про продовження охорони, але секретар скарбу, до якого приділена секретна служба, гадає, що треба продовжити цю охорону до кінця лютого 1969-го року.

БЕРРІ ГОЛДВОТЕР ПЕРЕДБАЧАЄ, ЩО ВІЙНА у В'єтнамі скінчиться до 12-ох місяців і не буде грати жадної ролі під час виборів в 1968-му році. Колишній арізонський сенатор і республіканський кандидат на президента в 1964-му році — Голдвотер робить свої передбачення на основі особистих обсервацій у В'єтнамі. Він сказав: „Воєнnополонені в Південному В'єтнамі тепер більше знеохочені, як давніше, і вони в більшості молодші, як рік тому". Голдвотер твердить, що подібний упадок моралі видко було при кінці другої світової війни та при кінці війни в Кореї.

Д-Р ШЕППЕРД ВТІКАЄ ДО ФРАНЦІЇ, бо тут „постійно його судять, як не суди, то публічна опінія". Д-р Семюел Шепперд рік тому був звільнений із закиду, що в 1954 році вбив свою дружину Мерілин. За цей злочин він відсидів більше як десять років тюрми, хоч вносив часті апеляції, твердячи, що він невинний. Вкінці йому вдалося вийти на волю і тоді він одружився з німкою Аріяною, яка ще під час його побуту в тюрмі погодилася вийти за нього заміж. Та після одруження він знов мусів іти до тюрми, вкінці зовсім звільнений виїхав до Франції на Рів'єру, де має постійно жити, бо там йому ніхто не докучає.

У СВІТІ

В ЄМЕНІ ЗАКІНЧИЛАСЬ 5-ТИРІЧНА ГРОМАДЯНСЬКА ВІЙНА: новий республіканський уряд президента Абдула Рахмана аль-Іріяні підписав перемир'я з роялістами, відпоручником яких був генерал Кассем Монзер. Хоч новий єменський прем'єр Мохсен аль-Айні поїхав до Каїро просити дальшої культурно-економічної підтримки — особливо щодо залишення в Ємені єгипетських середньошкільних вчителів та професорів — новий єменський режим вважає себе за „невтрального", не пов'язаного політично з Єгиптом.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ГЕНЕРАЛ ДЖЕЙМС М. ГЕЙВІН ПЕРЕКОНАНИЙ, що війна у В'єтнамі триватиме ще найменш 5 років і може закінчитися теж — без перемоги Америки. Ген. Гейвін вернувся з тижневого перебування у Південному В'єтнамі, залишившись при своєму попередньому критицизмові супроти політики Уряду у В'єтнамі. Він є проти побільшування тамошньої американської збройної сили та поручає припинення летунського бомбардування Північного В'єтнаму, як недоцільного з погляду стратегії.

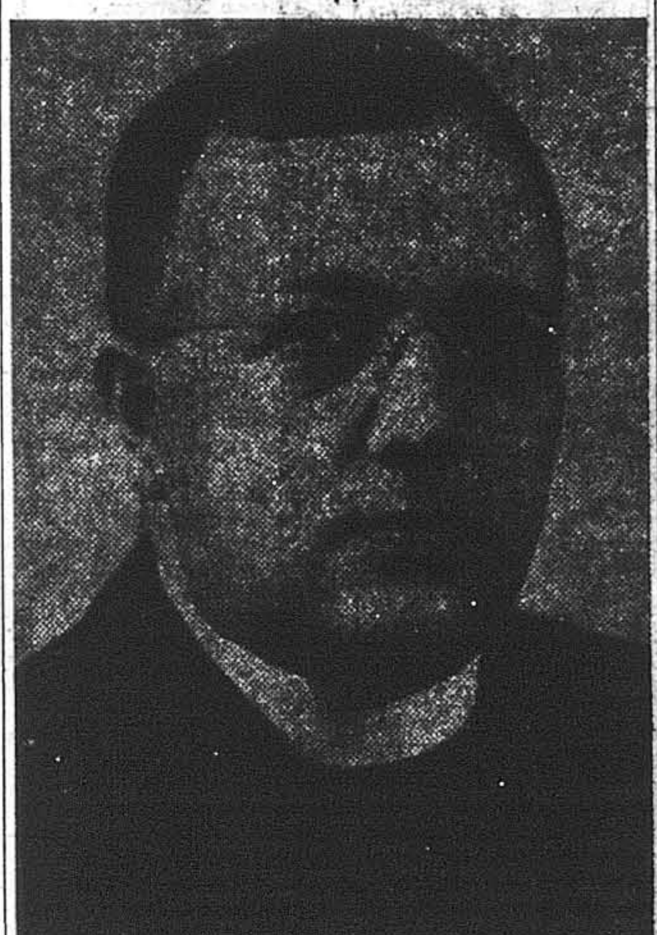
МІЖ ІЗРАЇЛЕМ І ЙОРДАНІЄЮ ВІДБУВСЯ В минулу неділю знову 4-годинний артилерійський двобій почерез Йордан. Обидві сторони одна другій закидають спровокування тієї стрілянини. Про будь-які жертви внаслідку того двобою нічого не сказано.

МАО ТСЕ-ТУНҐ ПРОГОЛОСИВ ДУЖЕ ОПТИМІСТИЧНУ ЗАЯВУ, в якій запевняє, що „комуністична культурна революція" скінчилася „великою перемогою". Мао Тсе-тунґ твердить, що внутрішня ситуація в Китаї є „знаменита": загально вважають, що Мао Тсе-тунґ хотів потішити всіх тих „червоноґвардійців", які не вдоволені, що китайські власті приборкують їх і заганяють молодь назад до шкіл.

У ГАНОВЕРІ В ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ ВІДБУВСЯ КОНҐРЕС Національ-демократичної партії, яку популярно називають „нео-нацистською". На голову обрано Адольфа фон Таддена, який викинув був з партії свого суперника, колишнього голову Фріца Тілена. Тадден твердить, що він „об'єднав" партію. Ця партія займає антиамериканську позицію і — кокетує Совєтський Союз, дармащо большевицька преса ласться проти неї, як фашистської й мілітаристичної.

ПАТРІЯРХ АТЕНАҐОРАС І ВІДВІДАВ В ЖЕНЕВІ ГОЛОВНУ КВАТИРУ СВІТОВОЇ РАДИ ЦЕРКОВ та закликав у своїй промові до її лідерів припинити „безплідну виміну слів" в справі християнської єдности та приступити до „динамічної акції" задля з'єднання християнського світу. Патріярх прославляв „щиру співпрацю" у цьому ділі з Папою Павлом VI. Голова Світової Ради Церков, д-р Юджин Карзон Блейк, пригадав, що Вселенський Патріярх з осідком у Туреччині, колишній Патріярх Царгородський, ще в 1920 році закликав до організаційного єднання християнських Церков.

У ПРОВОДІ СКВУ

О. ПРЕЛАТ Д-Р ВАСИЛЬ КУШНІР

Президент Пан-Американської Української Конференції, що є господарем Світового Конґресу Вільних Українців, та голова Підготовного Комітету СКВУ. У четвер, 16-го листопада о год. 2-ій пополудні о. д-р В. Кушнір відкриє врочисто пленарні сесії цього першого в історії Світового Конґресу Вільних Українців.

Архиєпископ Йосиф Сліпий благословляв із Сибіру вояків УПА і ввесь український народ

Філядельфія. — На бенкеті в честь УПА, що відбувся тут у готелі „Бенджамин Франклін" в присутності понад 300 осіб і на якому з промовами виступали проф. Л. Шанковський та ред. І. Білинський, а співак - бандурист Вол. Луців дав концерт, — кол. командир УПА Михайло Ковальчин зачитав автентичний документ з 1947 року, підписаний тоді сибірським засланцем Впр. Архиєпископом Йосифом Сліпим. Наводимо цей документ - звернення за „Америкою" з 17-го жовтня:

„Бог є з Вами у Ваших землянках і підпільних сховищах, Бог є з Вами в тюрмах і засланнях. Бог є з Вами, браття і сестри, в час Ваших мук, тортур і розстрілів. Бог є з нашими дорогими стрільцями - повстанцями та з цілим українським многострадальним народом. Він благословить Вашу боротьбу, проти антихриста та винагородить усі Ваші муки й кривди. Прийде недалекий день і царство червоного сатани розвалиться та пропаде і щезне слід по ньому. — Ваш Архиєпископ Йосиф Сліпий, Сибірська Земля 1947 р."

Українські баптисти домагаються звільнення Олександра Ковальчука

Шикаґо. — Голова українських баптистів в Америці, пастор Олекса Гарбузюк, звернувся до Об'єднаних Націй з домаганням звільнення Олександра Ковальчука з совєтської в'язниці в Рівному. У зверненні говориться:

„Ми глибоко співчуваємо тим, що страждають за свої релігійні переконання й позбавлені свободи. Тому ми підносимо наш голос протесту проти переслідувань за віру і домагаємось припинити нелюдське гноблення християн в СССР!

Ми жадаємо, щоб Олександра Ковальчука та всіх християн — мучеників за віру — було звільнено із совєтських в'язниць. Християни — це найкращі горожани, яких тільки може дати людський рід, і вони не заслуговують на знущання, а — лише на волю!"

Ковальчук, український баптист, виступив проти гонень за віру в Україні; його за це заарештували, били, знущалися над ним, зруйнували його здоров'я і знівечили родинне життя. Йому вдалося втекти з в'язниці й, переховуючись із криївки, він написав листа до Брежнєва, який через щілини в „залізній завісі" дістався у вільний світ і тут його підхопила вільна преса. Його знову недавно заарештовано й про це першою повідомила „Свобода".

Із Тексасу, ЗДА, відізвалася сестра Ковальчука, яка, як тільки довідалася зі „Свободи" про арешт її брата, негайно вислала протест до Об'єднаних Націй.

ПІД ЧАС СКВУ ВІДБУДЕТЬСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ СЕНЬЙОРСЬКОЇ „ОБНОВИ"

Під час СКВУ відбудеться Конференція представників Українського Католицького Академічного Об'єднання „Обнова", а саме в п'ятницю 17 листопада ц. р., о год. 8:30 (пів до дев'ятої) ввечері. Про приміщення конференції поінформує під час СКВУ ред. Роман Данилевич. До нього повинні зголоситися представники УКАО „Обнова" перед вищевказаним часом. Ціль Конференції — обговорити переорганізування Об'єднання згідно-з новим статутом, який надрукований у „Благовіснику", Рим, 1967.

ПРОГРАМА СКВУ В СЕРЕДУ І В ЧЕТВЕР

СЕРЕДА, 15-ГО ЛИСТОПАДА:

Год. 9.30 ранку: Продовження Світового Конґресу Української Вільної Науки в Українському Інституті Америки, 2 Іст 79 вул.

Год. 9.30 ранку: Світова Сесія Українського Жіноцтва в готелі „Статлер Гілтон" при 33-ій вулиці і 7-ій евеню. О год. 7-ій вечора бенкет ССУЖ з програмою в тому ж готелі.

Год. 9.00 ранку: Студійна Конференція ОДВУ і Братніх Організацій з інших країн в залі церкви св. Володимира при 160 Вест 82-га вул.

Год. 1-ша по пол.: Світова Конференція членів Організацій Українського Визвольного Фронту в Домі Визвольного Фронту при 315 Іст 10-та вул.

Год. 6-та веч.: Світова Конференція Українських Журналістів в Українському Інституті Америки при 2 Іст 79 вулиця.

Год. 7-ма веч.: Світова Конференція Українського Вояцтва в Українському Літературно - Мистецькому Клюбі при 149 Друга евеню.

Год. 2-га по пол. до 8-ої веч.: Реєстрація делеґатів на СКВУ в Українському Інституті Америки, 2 Іст 79 вулиця.

ЧЕТВЕР, 16-ГО ЛИСТОПАДА:

Год. 9.00 ранку до 12 вполудне: Реєстрація делеґатів і гостей на СКВУ в готелі „Ню Йорк Гілтон" при 1335 евеню ов Амерікас.

Год. 2-га по полуд.:

УРОЧИСТЕ ВІДКРИТТЯ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ в готелі „Ню Йорк Гілтон:"

I. **Відкриття** Конґресу:
1. Внесення прапорів
2. Національні гимни
3. Молитва — проводить Митрополит Української Православної Церкви в ЗДА Блаженніший Іоан Теодорович.
4. Слово — о. д-р Василь Кушнір, президент Пан-Американської Української Конференції.
5. Слово — проф. д-р Лев Добрянський, президент Українського Конґресового Комітету Америки.

II. Прийняття порядку і процедури нарад

III. Проголошення Президії та Комісій Світового Конґресу Вільних Українців.

IV. Привітання для СКВУ: Репрезентанти Українських Церков та голови Українських Центральних Репрезентацій з поодиноких країн.

V. Звіти Комісій Підготовного комітету:
1. Організаційної
2. Програмової
3. Верифікаційної

VI. Закриття Першої Пленарної Сесії Світового Конґресу Вільних Українців.

В РЯМКАХ СКВУ ПОЧИНАЄТЬСЯ СЕСІЯ УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА

Ню Йорк, (Л. Б.) — Сесія Українського Жіноцтва, яка починається 15 листопада ц. р. в готелі Статлер Гілтон у Ню Йорку, складається з трьох частин. Перед полуднем (9-1 год.) передбачена Конференція Секцій, по полудні (2-6 год.) відбудеться Пленарна Сесія з трьома програмово-ідейними доповідями та відчитанням і ухвалою резолюцій. А ввечері (7 год.) підготовляється святочна вечеря з виступом молодих талантів у програмі.

Ранішня Конференція поділена на 8 Секцій. В кожній Секції буде розроблена одна ділянка праці в доповідях і дискусії та будуть опрацьовані висновки, що послужать підставою до резолюції.

Організаційну Секцію очолює д-р Наталія Іщук, а доповіді про організаційні проблеми своїх країн виголосять мґр. Івання Рожанковська, ЗДА, Анна Остап'юк, В. Британія, Стефанія Савчук, Канада, д-р Лідія Іваницька, Арґентина, Лідія Гаєвська-Денес, Австралія. Про молоде жіноцтво в організації говоритимуть Євгенія Савка і Анна Прийма з Канади.

Секцію Жінки в Поневоленій Україні вестиме мґр. Любов Дражевська в відсутності О. Сулими-Бойко. Доповіді про положення жінки

(Закінчення на ст. 3-ій)

ОДВУ влаштовує студійну конференцію про сучасне становище в Україні

Ню Йорк. — Організація Державного Відродження України (ОДВУ) влаштовує у зв'язку із СКВУ студійну конференцію для насвітлення сучасної суспільно - політичної дійсности в Україні. У програмі конференції, яка починається в середу 15-го листопада о год. 9-ій ранку в залі Церкви св. Володимира — 160 Вест 82-а вулиця в Ню Йорку, передбачені доповіді проф. д-ра Б. Боцюркова „Ідеологічна криза в СССР та Україна", А. Заревінського та ред. О. Штуля „Сучасний суспільно - політичний стан в Україні", Яр. Гайваса „Край та еміґрація" і інж. О. Зінкевича „Боротьба з большевизмом по цей бік залізної заслони". Після доповідей буде дискусія. Триватиме конференція протягом середи і четверга 16-го листопада ц.р. В суботу 18-го листопада Центральна Управа ОДВУ влаштовує в цій же залі товариську зустріч членів ОДВУ і братніх організацій з делеґатами з Европи, Арґентини, Бразилії, Канади й інших країн. Початок зустрічі о 6-ій годині вечора.

ВІДБУЛАСЯ ПЕРША ПРЕСОВА КОНФЕРЕНЦІЯ СКВУ

Джан Джей. Діфенбейкер

Михайло Стар

Ню Йорк. — Джан Дж. Діфенбейкер, бувший прем'єр Канади та один з найвидатніших і найбільш динамічних державних мужів наших часів, буде головним промовцем на бенкеті, що відбудеться на закінчення першого Світового Конґресу Вільних Українців в Ню Йорку в готелі Гілтона в неділю, 19-го листопада о год. 7-ій ввечері. Діфенбейкер, як відомо, є одним із тих державних мужів, який в 1960-му році в Об'єднаних Націях обстоював справу волі для України та інших поневолених Москвою націй. Другий державний муж Канади, колишній міністер праці і тепер посол та виконуючий обов'язки лідера опозиції Михайло Стар, буде тим парляментаристом Канади українського роду, що промовлятиме на великій Маніфестації за Волю України в Медісон Сквер Гарден в суботу, 18-го листопада. Повідомлення про виступи цих двох державних мужів Канади під час Світового Конґресу Вільних Українців подав екзекутивний директор Комітету Українців Канади д-р Ярослав Кальба на першій пресовій конференції СКВУ, що відбулася тут в готелі Ню Йорк Гілтон в понеділок, 13-го листопада, з участю майже сотні репрезентантів української преси з усіх країн українського поселення у вільному світі, як також великих пресових агенцій, як „Юнайтед Пресс", „Асошієйтед Пресс", „Канада Пресс" та ін. Конференцію відкрив — у присявності президента ПАУК о. д-ра Василя Кушніра та інших членів Підготовного Комітету для СКВУ — голова Організаційної Комісії Йосип Лисогір, з'ясовуючи коротко причини, програму і ціль СКВУ. Д-р Я. Кальба і д-р Володимир Душник доповнювали інформації, що їх передавано для представників преси в англійській і українській мовах. Відповідні друковані пресові повідомлення були до розпорядження редакторів.

Тим часом, з Підготовного Комітету інформують про дальший наплив зголошень до участи в СКВУ та в його імпрезах, кількість зголошених досягнула вже 1 000 осіб.

Апель на пошану Поляглих за Волю України

В програмі маніфестації за Волю України, яка відбудеться в рямках СКВУ в суботу, 18-го листопада ц. р. в Медісон Сквер Ґарден в Ню Йорку, проходитиме Апель на пошану Поляглих за Волю України у виконанні членів комбатантських і молодечих організацій під проводом першого заступника президента ОбВУА, сот. д-ра Івана Ковза.

Організаційно-програмова Комісія СКВУ звертається до всіх комбатантських і молодечих організацій нюйоркської метрополії з проханням взяти участь у згаданому апелю та відрядити для цього своїх прапороносців з прапорами і відповідними почотами в силі 2-10 осіб. Збірка всіх учасників апелю в суботу, 18-го листопада ц. р. о год. 9.00 ранку біля входу для службовців (Entrance for Employees) в Медісон Свер Ґарден, при 349 Вест 49 вулиця.

В разі потреби ближчі інформації дасть д-р І. Козак, ч. телеф. BA-7-5337.

ДЕЛЕҐАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКОГО ОБ'ЄДНАННЯ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ НА СКВУ

НЮ ЙОРК. — Від УЄО Північної Америки братиме участь у Світовому Конґресі Вільних Українців делеґація в такому складі: пастор І. Яцентий — голова, добр. В. Багрій і М. Козак — містоголови. Пастор І. Робертс — член Головної Управи, пастор В. Боровський, екзекутивний секретар, пастор В. Кустодович з Ню Йорку, Лев Герман з Нюарку і інж. В. Яровенко, Плейнфілд, Н. Дж.

ПРОФЕСОРИ Д-Р В. ОРЕЛЕЦЬКИЙ І Д-Р В. ЯНІВ ПРИБУЛИ НА СКВУ

Ню Йорк. — В неділю 12 ц. м. прибув з Мюнхену ректор Українського Вільного Університету, проф. д-р Василь Орелецький, який особисто виголосить одну доповідь на Світовому Конґресі Української Вільної Науки. На летовищі вітали його президент НТШ проф. д-р Р. Смаль - Стоцький, науковий секретар НТШ проф д-р Василь Стецюк і секретар НТША інж. Роман Кобринський. Наприкінці минулого тижня прибув також на СКВУ голова Українського Християнського Руху й секретар Европейського НТШ з осідком у Сарселі, Франції, проф. д-р Володимир Янів.

ЗАКІНЧЕННЯ ПРАЦІ СВІТОВОЇ ВИХОВНО-ОСВІТНЬОЇ СЕСІЇ

Ню Йорк. — Світова Виховно-Освітня Сесія закінчила свою працю, в якій особливий наголос клалось на роботу Шкільної комісії, що з успіхом завершилась під керівництвом о. мітрата Омеляна Мицика із Честеру, — голови Шкільної Ради Української Православної Церкви в ЗДА. Тепер Резолюційна Комісія СВОС остаточно опрацьовує Резолюції, які будуть передані Резолюційній Комісії СКВУ.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Ict. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Занадто небезпечні

В американській пресі появилась карикатура: Перед ґратами в'язничної келії стоїть ключник у шапці із п'ятираменною зіркою, на руці опаска з серпом та молотом і з написом „СССР", а в руці папір: „Амнестія для в'язнів з нагоди 50-річчя". Біля ключника стоїть кілька типів з страшними фізіономіями і з написами на рукавах: „злодій", „убивник" і т. д. За ґратами стоїть стурбований в'язень з написом на рукаві „письменник", а ключник каже в'язневі: „ти, товаришу, виключений з-під амнестії — занадто небезпечний".

Зміст тієї карикатури знаменито передає „духовий клімат" Совєтського Союзу і засадничий підхід його приятелів до проблеми злочинства: злодії, обманці й убивники не є загрозливими для режиму, але письменники й журналісти аналізують минуле й сучасне, проповідують ідеї, зображують дійсність, яку можуть обдерти з офіційної позолітки, вони інтелектуали, між якими не всі хочуть перетворитись у роботів і писати під диктат партійних цензорів. Тому вони небезпечні, за ними треба пильно стежити, треба постійно тримати їх у шорах, а коли хтось із них з тих шорів вихоплюється — то спершу треба виключити їх з „професійної" спілки, яка є також партійною клітиною і від якої залежить отримання професійного заробітку, — а коли й це не поможе — то треба таких бунтарів садовити за ґрати.

Проголошення з нагоди 50-річчя большевицької влади амнестія — це такий самий обман, як і комуністичні гасла, офіційне насвітлення історії СССР та сучасна „мирова" совєтська політика. Не оприлюднено ані докладного числа звільнених ,ані числа в'язнів в СССР, ані категорій, що їх охопила амнестія, і тих, що їх вона не охопила. Відомо тільки, що засуджених письменників і журналістів не звільнено. Затримавши їх за ґратами — совєтський режим ствердив, що він — слабий. Бо тільки сильні не бояться критики, хоч би навіть та критика була гостра, крикліва і — несправедлива. Демократія в Америці не захищається від демонстрацій перед Білим Домом. В'язнення письменнив за опозиційні твори це такий абсурд, який не вміщається в понятті західніх людей. Переслідування письменників і перетворення в урядових пропаґаторів журналістів в СССР — це залишки анахронічної сатрапії. Як всі анахронізми — зникне й цензура над духовим життям в СССР, як і зникне ввесь той диковинний режим.

Прапор миру

Мабуть, жадне слово чи поняття не зазнає таких безконечних маніпуляцій, перекручень і кривотлумачень, як слово - поняття „мир". Він дорогий кожному, бо й найпервісніший людський інстинкт каже людині жити, а не гинути. За мир виникали війни, за мир моляться різними мовами в різних церквах, мечетах, пагодах, в ім'я миру — як ось вже не раз у В'єтнамі — ідеалісти обливають себе бензиною і спалюють . . .

Але мир за всяку ціну, будь - який мир у неволі — такий же осоружний людині, як і передчасна смерть. Краще вмерти, ніж стати червоним, — кажуть наші американські співгромадяни. Ще мудріші кажуть: „Нейтер ред, нор дед" — „Ні червоні, ані мертві", шукаючи для перемоги над так званим комунізмом найпевніших шляхів.

Українська людина ніколи не була схильна йти за гаслом „мир заради миру", якщо воно не несло одночасно і свободи. Вся історія України — це змагання народу на дуже багатій і мало географічно захищеній землі за мирне життя, але й за незалежне, кажучи сучасною термінологією — державне життя.

Цілковито інше поняття в слово „мир" вкладає ворог людства — імперіялістична Москва. У „Правді" з 28 жовтня була передовиця під наг. „Прапор жовтня — прапор миру". Прочитаймо ось хоча б такий уривок з того імперського центрального органу: „Нерозривно пов'язуючи, як учив Ленін, боротьбу за соціялізм з боротьбою за мир, СССР базується у своїй зовнішній політиці на принципах визнання суверенности і рівности усіх країн, дружби і співпраці між народами"...

Отже, і тут мова про мир, але який? Що насправді за ним стоїть? З яким миром прийшла большевицько - імперська Росія до 50-ліття „октября"? Незалежні народоправні держави, як Україна, Білорусь, Грузія, Вірменія та інші потопила ленінська Росія у ріках крови. Під прапорами того імперіялістичного „жовтня" вона захопила Монголію, відірвала у Фінляндії значну частину території, контролює сателітні країни, постачає зброю Північному В'єтнамові та різним червоним ворохобникам . . .

Справжній прапор миру несуть ті народи, які не поневолюють інших. Не даремно Москва вибрала собі червоний „прапор миру" — він у крові народів. І ми на СКВУ про це не забуваєм.

М. Мельник

ЧИ ДІЙСНО ДЕКОНЬЮНКТУРА?

(1)

Під сучасну пору дехто з нас переймається песимізмом відносно виглядів на успіх в українській визвольній боротьбі. Таку ситуацію люди називають деконьюнктурою, і так характеризують наші вигляди на майбутнє. Мені здається, що вони дуже помиляються. Вони може й несвідомо роблять такі висновки виключно на основі міжнародного укладу сил, зокрема на основі відносин між Америкою і СССР. Щоразу після того, як відносини між цими двома країнами поліпшуються, вони попадають у песимізм, і українська справа видається їм безвиглядною. Тим часом, в основному, такого роду речі треба вважати другорядними, а то й третьорядними для визвольних змагань українського народу.

Найосновнішим чинником у визвольних змаганнях кожного народу були і є якість його провідної верстви і його національна свідомість. Національна свідомість повинна бути розвинена до такої міри, щоб величезна більшість народу гостро відчувала своє пониження, коли чужинці доконують над ним насильство у кожній ділянці життя. Зокрема у нас важливою є свідомість того, що чужинці накидають нашим братам в Україні і державний устрій і економічний та соціяльний лад. Роблять вони це силою та винагородами, і так змушують людей допомагати їм у ліквідації своєї культурної, національної і політичної окремішности.

Другий важливий чинник, що буде вирішальним для української визвольної боротьби, це — сила російської націонал - комуністичної імперії. І щойно після того треба дивитися на міжнародний уклад сил. Очевидно, ми не можемо виключати можливости перевороту в Росії чи російсько - китайського збройного конфлікту, з яких українці могли б скористати. Та було б великою помилкою, коли б наші провідники виключно на це розраховували і від цього узалежнювали успіх або неуспіх наших змагань.

Коли дивитися на українську національну революцію 1917-20 рр. з цієї точки зору, тоді причин наших неуспіхів треба шукати передусім у нас самих. Революція в російській імперії заскочила Україну цілком непідготованою. Національно свідома провідна верства обмежувалась відносно невеликою кількістю інтеліґенції. Адміністративний апарат переважно був в руках росіян і малоросів. Національно свідомі старшинські кадри були теж чисельно незвичайно скромні. В тих часах понад 80 відсотків населення жило на селі. Селяни говорили по-українськи і трималися своєї церкви та своїх звичаїв. Але вони були неписьменні, і їх політичний світогляд обмежувався своїм власним і ще декількома сусідськими селами. Наш селянин дуже часто навіть не знав, що він — українець.

Немає сумніву, що часи української національної революції були геройськими часами, що національна свідомість нашого народу спалахнула і почала дуже швидко поширюватись по всій країні; що невеликі українські військові частини відзначались подивугідною відвагою. Та, не зважаючи на це, здається, в той час, з огляду на брак національної свідомости і виробленої політичної думки, українці не мали стільки сили, щоб скористати з нагоди і створити собі державу.

Все таки це була національна революція, і її наслідки були незвичайно далекойдучі. На сході Европи виринула українська національна проблема. Проголошення самостійности України, без сумніву, потрясло всіми прошарками нашого суспільства. Від того часу кожний уряд в Москві, включно із сталінським, мав безперервні клопоти з українською національною проблемою. Якраз з огляду на українську національну революцію ця проблема наглo стала куди складнішою і небезпечнішою для націонал - комуністичної російської імперії, аніж була вона за царських часів.

Ми надто скоро впадаємо в песимізм внаслідок „татарських вістей", що їх приносять з України туристи, чи алярмістичних новин у пресі, мовляв, Україна вже майже зрусифікована. Невесело читати оцінки західніх спеціялістів та репортерів, які твердять, що українська проблема не є політичною проблелою, що це — проблема радше Пенсилвенії чи в найкращому випадку Шотляндії, як проблема боротьби великого народу за незалежність. Я переконаний, що такого роду оцінки помилкові.

Передусім — з поодиноких обсервацій не можна робити загальних висновків. Далі — багато „спеціялістів" некваліфіковані для того, щоб оцінювати прояви національної політичної думки в Україні. Майже всі кореспонденти, що їдуть в Україну, української мови не знають, а українську проблему знають лише із студій про комунізм і про Росію, в яких звичайно про ті справи згадується на марґінесі. Та й того знання про Україну вони набирають із публікацій, що їх автори до нас неприхильні або українську проблему вважають такою маловажною, що про неї не варто говорити.

Але і в цій ділянці не є аж так зле, бо існує все таки певна група людей і в Уряді, і в Конґресі, і в академічних колах, що у тих справах визнаються, що українську проблему вважають за дуже важливу і що українську визвольну боротьбу підтримують. Біда в тому, що їх мало.

Дальшою причиною поганих вісток з України є те, що, починаючи приблизно з 1933 року, українізацію офіційно припинено. Під жахливим сталінським терором розвиток національної свідомости в Україні був майже цілком затриманий. Русифікаційний натиск аж до смерти Сталіна у 1953 році був куди сильніший, як тепер. Варто нагадати, що першого секретаря КПУ Мельникова усунено у тому році за те, що з допомогою імпортованих росіян русифікував Україну.

Таким чином в Україні є все ще багато людей з приспаною національною свідомістю. Та це не все. До цього треба додати безперервну пропаґанду „інтернаціональної солідарности робітників", комунізму, як ідеї модерної, ідеї майбутнього, і націоналізму, як старомодного накопичення переконань і світоглядів, що тільки перешкоджають людині у її поході до щастя. При тому свобода вільного вислову була так комплектно зліквідована, що тій пропаґанді ніхто не протиставився. Комбінація національного невироблення людей і безперестанної офіційної пропаґанди випродукувала масу так званих совєтських людей, що були цілком збаламучені у їхніх поглядах на національно-політичні проблеми.

Щодо чужинецьких обсерваторів і журналістів, то справа не обмежується їхнім викривленим знанням української проблеми: так званий уряд України докладає найбільших зусиль, щоб їх у тому викривленому знанні утвердити.

(Продовження буде)

Ірина Павликовська

„ЖІНКА – ТВОРЕЦЬ НОВОГО ЛЮДСТВА"

Міжнародний Конґрес католицьких жіночих організацій

Під таким кличем відбувся в Римі 4-9 жовтня ц. р. Міжнародний Конґрес Світового Союзу Католицьких Жіночих Організацій (ССКЖО), в якому взяли участь 60 народів, В ньому взяла також участь українська делеґація в складі: Ірина Павликовська, Ірина Малицька, Марта Калитовська і Маркіяна Гузар. ССКЖО — це міжнародна організація, що об'єднує 120 крайових організацій з мільйонами членів з усіх континентів світу.

Цей Союз заснований у 1910 р. з осідком у Парижі. Його головні завдання — об'єднати і скріпити сили католицьких жіночих організацій для поширення в громадському і державному житті християнських засад; для дослідження актуальних проблем міжнародного життя і репрезентації католицьких організацій в Об'єднаних Націях. ССКЖО має в ОН консультативний статус і працює в усіх комісіях ОН, зокрема в Комісії статусу жінки.

Цьогорічний Конґрес ССКЖО був заздалегідь приготований, бо на ньому мали прийняти поважні рішення згідно з ухвалами Вселенського Собору і завданнями католицького жіноцтва. Його попередили студійні дні ССКЖО в Парижі рік тому.

Це був Конґрес, призначений для провідниць, про що заздалегідь подано до відома членам - організаціям. Він був чисельно менший від попередніх, зате дуже діловий і праці його йшли від ранку до вечора, включно з неділею. Конґрес відбувся в Домус Маріє, в спеціяльно збудованому на ту ціль будинку, поза містом, з прекрасною церквою, залями для нарад і приміщенням для делеґаток. Заля засідань була удекорована прапорами народів, представниці яких брали участь в Конґресі. Був там і синьо - жовтий прапор.

Темою Конґресу, як подано вище, було „Жінка — творець нового людства".

Конґрес відкрила голова ССКЖО П. Беллосілло, еспанка з походження. Опісля подано короткий огляд діяльности праці жіноцтва на п'ятьох континентах.

Молитву за мовчазну Церкву прочитала член Управи ССКЖО, литовка Б. Венскус.

Головна праця Конґресу відбувалася в комісіях. Як на пленумі, так в комісіях, бесідники вказували на потребу співжиття всіх християн в дусі ухвал Вселенського Собору, підкреслюючи конечність піднесення рівня праці жіночих католицьких організацій і ширення через них християнських засад в громадському і державному житті. Зокрема звернено увагу на 1968 р., як рік, що його Об'єднані Нації проголосили „роком прав людини".

Цей Конґрес був великим кроком уперед в житті ССКЖО, зактивізував мільйони членів католицьких організацій і приготовив жіноцтво до нової ролі в житті Церкви та своїх народів.

Ліґа Українських Католицьких Жінок Канади від 1957 р. є повноправним членом ССКЖО і її делеґація брала участь в двох попередніх конґресах. В 1957 р. участь в Конґресі ССКЖО брала тодішня голова Катерина Кравс, а в 1961 р. — д-р Степанія Потоцька і Марта Калитовська

Українська делеґація на цьогорічному Конґресі брала активну участь в нарадах та дискусіях, познайомила його учасниць з нашою культурою і дала їм нагоду вислухати наше Богослуження, пізнати наш обряд.

На третій день Конґресу відбувся товариський вечір під кличем „Зустріч культур". ЛУКЖК приготовила на той вечір виставку українських народних виробів і український танок, виконаний 16-ма учнями Малої Семінарії в Римі під проводом оо. Салезіянів. На виставці були представлені ручні вишивки, мережки, гапти, кераміка, ляльки, писанки, а на середині стола стояла оповита рушником прегарна ікона. Виставка викликала велике зацікавлення делеґаток. Маркіяна Гузар в полтавському одязі і інші наші пані давали пояснення і роздавали делеґаткам памфлети та книжки. Учнів Малої Семінарії на запрошення ЛУКЖК привіз на цей вечір до Домус Маріє сам директор о. Сапеляк. Їх виступ публіка прийняла з ентузіязмом.

Головним досягненням української делеґації було те, що на третій день Конґресу, як згадано вище, була відправлена Служба Божа в нашому обряді, як офіційна Служба, в якій усі учасниці Конґресу і присутні достойники Церкви брали участь і приймали св. Причастіє під двома видами. Службу Божу правили: о. шамбелян М. Марусин, о. віце - ректор Л. Мудрий, ЧСВВ, і о. Д. Библіб, ЧНІ. Гарно співав хор студентів духовної семінарії, при чому один із них пояснював відправу французькою мовою. На закінчення о. шамб. Марусин пояснив трьома мовами, що Службу Божу відправлено за успіх Конґресу, за св. Отця, за мир у світі й за мовчазну Церкву.

Ця відправа справила велике враження на делеґаток. Сама президентка ССКЖО особисто подякувала священикам і студентам.

Після закінчення Конґресу українські делеґатки поїхали помолитися на гробі св. Иосафата в Базиліці св. Петра.

Делеґатки склали привіт і пошану Верховному Архиєпископові Кардиналові Кир Иосифові, відвідали Преосвященного Кир Івана Бучка і мали нагоду привітати Кир Максима, що перебував тоді на Соборі Єпископів в Римі.

Після закінчення Конґресу українські делеґатки мали тільки один вільний день, бо 11 жовтня починався Конґрес Світового Апостоляту, в якому вони також брали участь. Цей вільний день вони використали, щоб оглянути Український Католицький Університет і відвідати Малу Семінарію

Саме в той час Сестри Служебниці відзначали 75-літній ювілей заснування свого згромадження окремими триденними святкуваннями і з'їздом сестер - представниць усіх країн, де їх згромадження працює.

Завдяки о. віце - ректорові Мудрому делеґатки взяли участь в Богослуженні, яке Ватиканське радіо передає на Україну.

На Конґресі Світського Апостоляту, який тривав від 11 до 18 жовтня, брала участь численна українська делеґація під проводом д-ра В. Янева. В тій делеґації були: Ірина Павликовська і Ірина Малицька з Канади. Конґрес відбувався з участю понад трьох тисяч делеґатів з усіх частин світу.

„ДИВІЗІОН ОСОБЛИВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ"

Колишній політкомісар дивізіону большевицьких броневиків згадує на сторінках „Радянської України" з 31 жовтня, що дивізіон бився в Україні „за владу рад" ще й у 1921-му році, називає командирів з не українськими прізвищами і навмисне ставить прізвище сл. п. Головного Отамана Симона Петлюри на останньому місці, навіть після Махна та Шкуро: „Дивізіон відіграв велику роль у боротьбі з силами контрреволюції на Україні в 1919 - 1921 роках. У складі ряду військових з'єднань бійці та командири автобронедивізіону брали найактивнішу участь у розгромі білогвардійських полчищ Денікіна і Врангеля, банд отаманів Григор'єва, Махна, Шкуро і Петлюри, в придушенні контрреволюційних заколотів проти Радянської влади. Він діяв у складі військ Харківського військового округу, брав участь у 1919 році в боях за Київ".

ЧОГО ОЧІКУЄМО ВІД СКВУ?

Світовий Конґрес Вільних Українців є вартісним задумом і не можна не радіти, що він нарешті здійснюється. Конґрес скликається з метою створення контактів і співпраці поміж українською еміґрацією по всіх країнах розселення. Метою Конґресу є піднесення громадського життя еміґрації на вищий позем через обмін досвідом та плянування громадського життя на довший період часу.

У програму праці СКВУ не входить політична проблематика, однак він сповнятиме і політичну функцію, бо, виступаючи як речник і репрезентант української еміґрації, повинен представити її політичну сильветку. А це є дуже важливою функцією, бо від неї залежатиме престиж української еміґрації, як збірного національно - політичного чинника. Тому слід добре поміркувати над тим, хто й як повинен виступати на маніфестації під час Конґресу, яким повинен бути зміст декларації в „Ню Йорк Таймсі" та характер і напрямок пресконференції, бо цими виступами ми окреслимо ідейні засади і політичну плятформу еміґрації так перед західнім світом, як і перед українським народом на Батьківщині.

СКВУ не є еміґраційною академією чи вічем. Це — наш іспит перед зовнішнім світом, який визначить наше політичне обличчя і рівень державницької зрілости. Він може принести нам успіх, але може також понизити нашу політичну репутацію на довший час.

Слід пригадати, як кілька років тому кола російських „єдинонеділимців" завзято намагалися довести, що боротьба за незалежність України є лише галицькою інтриґою. Цю широкозакроєну акцію Гулая, Богатирчука, А. Дикого та інших розгромила остання еміґрація з-під совєтів, здеклярувавши свої безкомпромісові самостійницькі позиції. Про це не повинні забувати організатори СКВУ, дбаючи про соборний характер і вигляд Конґресу, тобто, щоб у проводі конґресу та в складі Секретаріяту була представлена еміґрація з Великої України. Цим ми заманіфестуємо загальнонаціональний засяг Конґресу, а це — важливий елемент нашої політичної візитівки.

А. Гудовський

Ню Йорк

ОРДЕНИ ТА ОБЛЕСКИ . . .

Сторінки совєтських ґазет заповнені повідомленнями, що „з нагоди великого жовтня" тисячі трудящих різних фахів дістали різні московські ордени, в багатьох містах УССР встановили пам'ятники Ленінові, у Кам'янці-Подільському „Обеліск на честь 50-ліття" совєтської влади, а в м. Конотопі, під яким славний Гетьман Виговський розгромив москалів, — „відкрито пам'ятник одному з соратників В. І. Леніна, нашому славному землякові Степану Івановичу Радченку. Ще один пам'ятник активному учасникові революції, голові першого ревкому, і керівникові конотопських большевиків Павлу Іллічу Новікову встановлюється неподалік КПВРЗ, на площі, яка носить його ім'я".

ЗАМІСТЬ АМНЕСТІЇ — ЩЕ СУВОРІШИЙ РЕЖИМ ДЛЯ В'ЯЗНІВ

(1)

Ню Йорк (Пролог). — Всупереч заповідженням В. Коротича, секретаря СПУ, та І. Драча і Д. Павличка, членів делеґації УССР на 21 сесію Генеральної Асамблеї ОН, про те, що амнестія в 50-річчя жовтневої революції принесе звільнення з концентраційного табору деяким ув'язненим в Мордовії, нічого подібного не сталося. Що більше, декотрі із в'язнів були переведені на суворіший режим у т. зв. БУР, тобто карцер. Одним із таких в'язнів є якраз Михайло Масютко.

Він народився 18 листопада 1918 року в Херсонській області. Учитель малювання, креслення й української мови в технікумі. Одружений.

М. Масютко закінчив робфак при Херсонському пед-інституті. Вчився також на мовно-літературному Факультеті Запорізького педінституту, одначе не закінчив навчання через матеріяльну скруту. Був учителем української мови й літератури у Володимир-Волинському районі, Житомирської области. 1937 року заарештований, на донос за контреволюційну пропаґанду, і засуджений на 5 років. Кару відбув на Колимі, де тільки випадок врятував його від смерти. 1940 року, по смерті батька, мати добилася перегляду справи, і Масютка звільнили й регабілітували. Він залишився в Хабаровському краї, де викладав німецьку мову. З 1942 по 1945 рік Масютко служив у совєтській армії й закінчив війну під Берліном; був нагороджений медалею. По війні працював учителем в Криму, 1946 року був призначений на посаду завуча залізничої школи в Дрогобичі. 1948 року вступив на редакційно-видавничий факультет Львівського поліграфічного інституту. 1956 року захистив диплом у Московському поліграфічному інституті й опісля учителював на Київщині. 1957 року переїхав до старенької матері в Феодосію, в Криму, де викладав малювання, креслення й українську мову в школі і технікумі, а потім перейшов на пенсію. Займався літературною роботою, писав статті, повісті, оповідання і як поліграфіст оформлював книжки. Друкувався в „Дніпрі", „Літературній Україні" та обласній пресі.

Заарештований 4 вересня 1965 року в Феодосії. Засуджений 25 березня 1966 року на закритому засіданні Львівського обласного суду на 6 років таборів суворого режиму, на обвинувачення в антисовєтській націоналістичній пропаґанді й аґітації.

При обшуках в його хаті органи КҐБ забрали всі його літературні праці: поезії, оповідання, щоденник.

Відбуває кару в мордовських таборах, де працює вантажником, хоч перейшов у таборі складну операцію серця. В грудні 1966 року Масютка посаджено на 6 місяців у таборову тюрму, — нібито за виготовлення і поширення у таборі антисовєтських документів.

У львівській тюрмі, під час слідства, Масютко написав прокуророві УССР лист, який друкуємо.

Прокуророві Української Радянської Соціялістичної Республіки

Копія: Начальникові УКДБ по Львівській обл.
від гр. МАСЮТКА М. С., що проживає в м. Феодосії, вул. Степова 20, а тепер перебуває під арештом у м. Львові на вулиці Миру 1 в слідчому ізоляторові УКДБ.

ПОЯСНЕННЯ

За розпорядженням Львівської прокуратури 4 вересня 1965 року у мене на квартирі в м. Феодосії, де я постійно проживаю, було проведено трус працівниками УКДБ. У мене відібрано ряд статтей, надрукованих на друкарській машинці, які в акті трусу були позначені як „антирадянські націоналістичні матеріяли", а також видруковані на машинці і написані від руки мої власні художні твори, літературно-критичні та мистецтвознавчі статті, було відібрано також записки маловідомих поетичних творів різних дореволюційних і післяреволюційних авторів, записки деяких народних пісень, книжки, видані не за радянської влади, друкарську машинку.

Серед відібраних у мене так званих „антирадянських націоналістичних матеріялів" були такі статті: „Ноч смерти Сталина", „ З приводу процесу над Погружальським", „Класова та національна боротьба на сучасному етапі розвитку людства", „Відповідь матері В. Симоненка Щербань Г. Ф", І. Дзюба „Виступ на вечорі, присвяченому 30-літтю з дня народження В. Симоненка", М. Масютко „Література і псевдолітература на Україні", Р. Рахманний „До письменниці Ірини Вільде та її земляків, які не бояться правди", „Українська освіта в російському шовіністичному зашморзі", „Промова Дуайта Ейзенхауера на відкритті пам'ятника Т. Шевченкові у Вашинґтоні", „Відповідь діячам культури УРСР від діячів української культури Канади та США", „Сучасний імперіялізм", М. Гришко „Останній твір Миколи Хвильового", „З документів найновішої історії України, спалених у Києві", А. Малишко „Виступ на похороні В. Сосюри".

Після проведення трусу мене було затримано працівниками Кримського УКДБ, а пізніше за розпорядженням Львівської прокуратури було відправлено до Львова, де я перебуваю під арештом з 7-го вересня.

Ще на першому допиті у Феодосії я пояснив слідчим органам, що відібрано в мене літературу і мене затримано безпідставно: вся відібрана література не підходить під категорію антисовєтської літератури, за яку згідно зі статею 62 Кримінального кодексу УРСР можна притягати до судової відповідальности.

В статті 62 Кримінального кодексу УРСР говориться ясно, що до судової відповідальності притягається той, хто проводить у різних видах аґітацію, спрямовану на повалення, ослаблення чи компромітацію радянської влади, або зберігає з метою аґітації літеературу з подібним змістом. Тим часом в усій відібраній у мене т. зв. „антирадянській літературі" навіть не згадується слова „радянська влада" в неґативному змісті. Навпаки, в статті Рахманного „До письменниці І. Вільде" мова йде про боротьбу за зміцнення і посилення влади існуючого радянського уряду на Україні, в моїй статті „Література і псевдолітература на Україні" стверджується, що встановлення радянської влади на Україні, до появи беззаконня періоду культу особи Сталіна, привело до розквіту багатогранних і самобутніх талантів в літературі, образотворчому мистецтві і кіноматографії.

ЦІЄЇ СУБОТИ, 18-ГО ЛИСТОПАДА В МЕДІСОН СКВЕР ГАРДЕН В НЮ ЙОРКУ ВЕЛИКА МАНІФЕСТАЦІЯ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ З НАГОДИ ПЕРШОГО СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ. НЕХАЙ НІ ЖАР І ХОЛОД (НІ ДОЩ!) НЕ СПИНИТЬ ВАС ВІД УЧАСТИ В ЦІЙ ІСТОРИЧНІЙ ПОДІЇ!

Світова Сесія Українського Жіноцтва

15-го листопада 1967 р.
у готелі Статлер Гілтон в Ню Йорку
в рамах
Світового Конгресу Вільних Українців

ПРОГРАМА

I.

Год. 9 : 00 Відкриття — Олена Залізняк, голова СФУЖО

Представлення делегаток — О. Лотоцька, м. гол. СФУЖО

Год. 9 : 30 Конференції Секцій:

Організаційної і Положення жінки в поневоленій Україні
Виховної
Культурно-освітньої і народнього мистецтва
Зв'язків
Суспільної Опіки
Преси й журналістики
Резолюційної

Год. 12 . 30 Перерва на полуденок

II.

ПЛЕНАРНА СЕСІЯ

Провідниця Стефанія Савчук, містоголова СФУЖО

Год. 2 : 00 Доповіді:

50-річчя рівноправности української жінки — Д-р Ганна Янішевська, Канада

Українська жінка на Рідних Землях — Мгр. Валентина Воропай, Европа

Українська жінка у вільному світі — Інж. Стефанія Пушкар, ЗДА

Год. 4 : 00 Дискусія

Год. 5 : 00 Резолюції

Год. 6 : 00 Закриття ділової частини СУЖ

III.

СВЯТОЧНА ЗУСТРІЧ УЧАСНИЦЬ СВІТОВОЇ СЕСІЇ УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА

Год. 7 : 00 Представлення представниць українських жіночих організацій

Год. 7 : 30 Виступ молодих талантів

Год. 8 : 30 Вечеря

Год. 9 : 00 Привіти представниць українського жіноцтва

Год. 10 : 00 Закриття зустрічі

Організаторами Святочної Зустрічі є Окружна Рада Союзу Українок Америки і Відділ Українського Золотого Хреста.

Степан Куропась

ШИКАҐОВСЬКА ХРОНІКА

Ювілейною Академією відзначила наша громада 50-ліття Української Революції і Збройних Сил в неділю 22 жовтня в Шопен Школі. Головним промовцем був колишній прем'єр міністрів України проф. Борис Мартос. Про учасників музичної і мистецької програми вже була згадка у „Свободі". Книжку з фотографіями Грушевського, Петлюри, Винниченка і Мартоса із календарем подій 1917 р. виготовив старанно проф. д-р Василь Маркусь.

На жаль, було в нас ще й друге свято, бо не прийшло до згоди щодо складу Ювілейного Комітету, який очолили інж. Степан Куропась, д-р П. Турула, Ераст Дзюбинський, д-р А. Гаєцький і Василь Мирутенко.

Окружні Збори УНСоюзу 22 жовтня з участю обласного організатора Вол. Гірняка були дуже численні. Навіть відділи, які ніколи не висилали делеґатів, були заступлені. Звіт організатора виявив, що союзове Шикаґо не підноситься, а зайшло на четверте місце в системі УНСоюзу щодо здобування нових членів. Більшість секретарів відділів заявили, що самі дадуть собі раду і до кінця року здобудуть свою квоту. Та ці лише заяви і ніхто, навіть вони самі, не вірять в таке чудо. Деякі секретарі зажадали помочі організатора. Проти надій надіємося, що Шикаґо таки поб'є Ню Йорк і дістане друге місце, бо жовтень і листопад були кращі в приєднуванні нових членів.

Айванго Дуд Ренч, 35 миль дороги в сторону Елджин, є предметом оглядин і розмов шикаґівців. Ця фарма має всі дані стати осередком експансії громади, якщо УНСоюз вирішить 15 листопада купити цей 150-акровий об'єкт з 5-ма малими будинками, лісом, лещетарським горбом і штучним озером. Згадана фарма лежить коло містечка, Білберт, а окружають її посілості на кілька сот акрів організації Бойс Скавтів. Вже тепер українці Шикаґо хочуть знати, як буде, бо є охочі купувати землю і будуватися в тому районі. Плянована мала Союзівка не буде така багата, як Союзівка. Треба купельного басейну, мотелю і спортових споруд, щоб задоволити всіх. Оселю оглянув Комітет, головні урядовці Шикаґо, і члени екзекутиви д-р Падох та Іван Кокольський.

Братський Конгрес Стейту Іллиной має в нас конкурента під назвою Фратернел Андеррайдерс. Я був на зборах і викладах обох організацій. Уряд андеррайдерс вибраний два роки тому не діє, і збори скликала попередня управа, а новообраний уряд на збори не прибув. Заноситься на ліквідацію організації і збори 14 грудня рішать, що буде. Братський Союз 24 жовтня дав цікаву програму про методи здобування нових членів, вишколу організаторів і перевишколу громадянства, яке треба переконати, що братські організації роблять йому добро, забезпечуючи їх і крім цього дають їм ще численні інші допомоги. Організатори потребують найменше 9 місяців вишколу, їм треба дати крім товару - грамот ще прибори до праці. Такими є підручник, який мав би знимки, газети, журнали, спортову акцію і т. п., зібрані разом зі знимками історії організації від її заснування.

Слухачам найкраще подобався одногодинний виклад Едварда Мек-Фавла, який по фаху є серйозним гумористом. Він абсольвент Нортвестерн і Колумбія університетів, працює як дорадник великих фірм в Америці і Европі. Як бизнес не йде, компанії запрошують його, щоб дав раду і заговорив до продавців промовою гумору. Темою його гумористичного реферату було „Успішне продавання". Добрий продавець може продати фармерові, що має одну корову, дві машини до доєння і взяти корову як завдаток на машини. Продавець не може бути прикрим з довгими промовами. Він сказав, що промова так, як „мініскірт" чим коротша тим краща, має бути так довга, щоб закрити „предмет"! Головна радна Г. Олек і орг. В. Гірняк були теж на такій добрій лекції.

Оперета „Чорноморці" Кухаренка - Старицького побачила сцену в школі „Лейн Тек" в неділю 24 вересня. Інтернаціональний Театр, що його веде В. Волоський, дає час від часу українські вистави. В опереті головну ролю мала Марта Кокольська. Артистами були місцеві громадяни: Покорний, Павловський, Цепинська, Долина, Цепинський, Соботковський, Фурманюк, Яськевич і Зеленський. Велика Заля школи, що містить 2200 крісел, була на 2/3 повна.

Мої поїздки до Дітройту, Денверу, Сан Франсіска, Ди Мойн і Вілберу, Небраска, були причиною того, що я не міг бути на інших імпрезах. До таких належали, Баль Інженерів, роковини Станиці Ветеранів, Листопадове Свято і інші.

У Вілбер живе велика громада чехів, і місто на 90% чеське. Чеський музей, і крамниці розмальовані в традиції чех і чеські фестивалі в національних строях притягають 30.000 туристів річно. Третє покоління чехів слабо говорить по чеськи, але дуже патріотичне. Небраска вибирає все одного чеха на сенатора, або на конгресмена. Як умер конгреслен Стефан, чехи вибрали на сенатора Романа Грушку, який гідно репрезентує свій стейт і республіканську партію у Вашингтоні. Чехи з Небраски належать до „Єдноти", братської організації, як наш Союз, з осідком в Ди-Мойн, Айова.

В РЯМКАХ СКВУ ПОЧИНАЄТЬСЯ СЕСІЯ УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА

(Закінчення зі стор. 1-ої)

в Україні підготували пані: Олена Кононенко-Трофимовська, мгр Валентина Воропай, доц. Олександра Сулима-Бойко і Марія Біляк.

Культ. Освітню Секцію очолює д-р Софія Карпінська. Доповіді на тему освітньої праці зладили Леся Храплива, д-р Ольга Репетило-Яцура, д-р Софія Карпінська, д-р Марія Кобринська, Ольга Соневицька.

Виховну Секцію провадить мгр. Ірина Пеленська. З доповідями на виховну тему виступлять інж. Леоніда Вертипорох, Іванна Гілевич, Рената Шаран, Ірина Тарнавська, Олена Климишин, Лада Прокоп, Леся Храплива.

Секцію Народньої Культури очолює мгр Оксана Генгало, а доповіді на тему української обрядовости й народного мистецтва підготували окрім неї ще інж. Лідія Бурачинська і Євгенія Мазепа.

Секцію Зв'язків провадить мгр Олена Процюк. Про форму наших зв'язків та їх можливості говоритимуть д-р Ірина Падох, Марія Солонинка, Марія Душник, мгр. Уляна Целевич.

Секцію Сусп. Опіки очолює Євгенія Янківська. Доповіді про нові напрямні суспільної опіки виголосять мгр. Марія Квітковська, Олена Лотоцька, мгр Ольга Даниляк, Тетяна Рогатинська, Наталія Іванів, Орися Буцик, Олександра Ковальська.

Секцію Преси й Журналістики очолює Володимира Ценко, а вестиме її Стефанія Бубнюк, голова Секції Журналістики при СФУЖО. Про стан і завдання цієї ділянки говоритимуть Стефанія Бубнюк, Марія Харина, Лідія Бурачинська, мгр Мотря Богатюк, Слава Стецько.

Постанови Секцій будуть передані до Резолюційної Комісії, яку очолює Ірина Павликовська, та проголошені на пленумі Сесії.

Д-Р МИХАЙЛО СЕМЧИШИН ГОЛОВОЮ ВІДДІЛУ УЛТПА НА СЕРЕДНІЙ НЮ ЙОРК

На Загальних Зборах Відділу Укр. Лікарського Т-ва на Середній Ню Йорк, що відбулися 28-го жовтня в Сиракузах, головою Відділу вибрано д-ра М. Семчишина. До нової Управи Відділу ввійшли: д-р Богдан Гарбовський: голова-елект, д-р Марія Ковнарська: секретар, д-р Олександер Гудзяк: касир, д-р Іван Подюк і д-р Володимир Когутяк — контрольна комісія. Головою Секції Дружин Лікарів перевибрано п. Марію Когутяк.

Вишивані вечерниці у Вашингтоні, Д. К.

Вишивані вечерниці 78-го Відділу СУА ім. Олени Степанів відбулися 21 жовтня. Цей рухливий відділ, високо оцінюючи мистецьке і національне значення вишивки для нашої молоді, вже вдруге влаштовує такі вечерниці в нашій столиці.

Осінніми листям і вишивками прибрана заля св. Григорія (церква наших братів із Закарпаття) гостила 150 людей, які не тільки з Вашингтону, але і з Балтімору та околиці прибули на цей вечір.

Пані Скасків, голова Відділу СУА привітала гостей, а оркестра з Філаделфії під батутою п. Сухора коломийкою розпочала забаву. Слідували танки, а між ними „старокрайові" валси і традиційний котильйон.

До дефіляди вишивок зголосилося 35 пань, не бракувало також панів у вишивках. Приємно було бачити між ними і нашу молодь. Добрийй буфет під зарядом пань союзянок і їхньої невтомної референтки п. Гелети, причинився чимало до гарного успіху вечора.

Досвідчений аранжер п. Богдан Скасків проводив танцями і кінцевим маршем, що попередив кінець вечерниць. Товариська зустріч, співи і правдива українська атмосфера надовго залишаться в пам'яті гостей, що нерадо коло 2-ої години розходилися домів.

Іларіон Калиневич

Найвищий Суд ЗДА відкинув апеляцію вояків засуджених за те, що не пішли до В'єтнаму

Вашингтон. — Найвищий СУД ЗДА 6 листопада відкинув апеляцію трьох вояків: Денниса Мора, Джеймса А. Джансона і Дейвида А. Семіса, які були засуджені до кари в'язниці за непослух піти до В'єтнаму. Ці вояки твердили, що війна у В'єтнамі є незаконна, вона не виповіджена Президентом за згодою Конґресу, і тому цих вояків треба б було судити тоді, так вони заявляли, коли б вони воювали у В'єтнамі. Окружний Федеральний Суд відкинув скаргу цих вояків, це саме зробив і Апеляційний Суд, заявляючи, що Федеральні суди не мають права вирішувати чисто військові справи. Тепер відкинув апеляцію і Найвищий Суд ЗДА більшістю 6-ох до 2-ох голосів. Суддя Тирґуд Маршалл не голосував, бо він був заступником головного прокуратора тоді, коли почалася ця судова справа.

ЦИВІЛЬНИЙ УРЯДОВЕЦЬ ЗДА У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ 49-РІЧНИЙ ГУСТАВ ГЕРЦ ПОМЕР в одному з таборів підпільно-комуністичної повстанської армії (в'єтконґук) 24 вересня ц. р. Густава Герца схопили в'єтнамські комуністи ще 17 січня минулого року. Його дружина старалася видістати його з комуністичного полону за посередництвом голови Камбоджі князя Нородома Шіганука. Тепер Шіганук повідомив її про смерть її чоловіка, який нібито згинув, захворівши на малярію.

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ШАРЛЬ ДЕ ГОЛЛЬ ОФІЦІЙНО ВІДКРИВ останню частину великих промислових закладів на службі французького атомового зброєння у Пієрлятт. У тому відділі вироблятимуть високоякісний ураній, потрібний для виготовлення першої французької водневої бомби, яку розрядять в наступному році. Перший французький атомовий човен буде готовий в 1970 році.

Повідомляю всіх тих, хто мене знає, що Найдорожча для мене людина в світі моя ДОНЯ

ЛЯРИСА НЕПОТА-СТРІЛЬЦІВ

закінчила свій життєвий шлях на 47-му році життя, 6-го вересня 1967 року у місті Львові, осиротивши мужа Евгена і синів Юрія й Ігора.

Прибитий горем — **БАТЬКО**

Повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що у 40-ий день після смерти нашої Найдорожчої і Незабутньої ДРУЖИНИ, МАМИ і БАБЦІ

бл. п. ФРАНЦІСКИ МАНАЦЬКОЇ

буде відправлена о. БОГДАНОМ СМИКОМ, **в понеділок, 20-го листопада 1967 р.** о год. 9:00 рано

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА І ПАРАСТАС

в Українській Католицькій Церкві **СВ. ВОЛОДИМИРА в ум. ЮТИКА, Н. Й.**

Муж — **ЕВСТАХІЙ**
ДІТИ і ВНУКИ

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшов від нас на Вічний Спочинок наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО і ДІДО

бл. п. ЛЕОПОЛЬД ЛЕНЧУК

В днях глибокого смутку багато наших Свояків, Приятелів, Краян прийшли з духовою підтримкою до нас, за що щиро дякуємо.

Дякуємо щиро Всечеснім Отцям Василіянам з церкви св. Юра за відправлену Панахиду в суботу, а кузинові о. Левові Яцкевичеві за відправлену Панахиду в неділю, спільну Службу Божу і похоронну відправу над гробом.

Сердечну подяку складаємо Організаціям, Товариству „Перемишль" за принесені прапори, які поставили п. Вітошинські біля домовини і за чудовий вінок, а Товариству „Зоря" за Службу Божу і за гарний кошик квітів від п. Лехтей, Союзові Українок — 4 Відд за дві Служби Божі, як рівнож 53 Відділові Союзові Українок з Асторії за Службу Божу.

Щиро дякуємо Родині, Приятелям, Краянам за квіти, за пожертви на Служби Божі за Душу Покійного Леопольда Ленчука.

Сердечно дякуємо всім тим людям, що так численно брали участь в Панахидах, і похоронах та висловили нам співчуття усно і письмово.

Щира подяка похоронному заведенню Петра Яреми за взірцеве переведення похорону.

Дякуємо бизнесменові п. Сливці за старанну і обильну тризну.

Вдова — **МАРІЯ ЛЕНЧУК** з Родиною

Якщо бажаєте

— Допомогти Українському Народові в боротьбі за волю;

— Причинитися до розвитку українського життя у вільному світі

підтримуйте Світовий Конгрес Вільних Українців своєю щедрою пожертвою на його цілі.

Ще сьогодні виповніть цей формуляр та разом з Вашою пожертвою перешліть на подану адресу:

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTE of AMERICA
302 West 13th Street, New York, N.Y. 10014

Свідомий важливости, потреб, завдань і цілей першого Світового Конгресу Вільних Українців, пересилаю на його фонд свою пожертву

в сумі $..............

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

Дата Підпис

(Чеки виставляти на: Ukrainian Congress Committee — Для СКВУ. Ці пожертви звільнені від оподаткування)

Президент УНР Микола Лівицький відзначив Хрестом Симона Петлюри литовських діячів

Шикаґо. — Генеральний консул національної Литви з Шикаґо, д-р Патрас Даужвардіс, і колишній міністер оборони Литви проф. Статіс Дірмантас, відомі своєю співпрацею з колами вільних українців за кордоном, одержали шляхом спеціяльного акту ордени — Хрести Симона Петлюри, від Президента УНР в екзилі Миколи Лівицького 7 жовтня 1967 року. У зв'язку з цим, як повідомив тижневик „Українське життя" з 12 листопада, голова Союзу Українських Ветеранів у ЗДА, „ген. Филонович приїхав з Міннеаполісу до Шикаґо і 14-го жовтня склав візиту Генер. Консулеві Литви д-рові Даужвардісові, до якого були запрошені генерал Дірмантас і заступник голови Союзу Литовців В. Шімкус. В приміщенні Генерального Консульства, ген. Филонович прочитав одержаний від Президента УНР акт, яким двох литовських Достойників відзначаються Хрестом Симона Петлюри. Після прочитання акту і подяки відзначених, дружина Генер. Консула пані Даужвардіс запросила присутніх до столу".

Під Києвом відкрили невідомі печери з княжих часів

Київ. — Цього літа в Києві було відкопано майстерню ганчара, найдено підвалини української церкви з XI сторіччя та уламки фресок. Недавно біля вул. Паторжинського на глибині 5 метрів представники Інституту Археології АН УССР знайшли дерев'яну споруду, з княжих часів, без єдиного залізного цвяха, що виявилась початком невідомого досі підземного ходу під Києвом. „Молодь України" з 8-го жовтня, між ін., повідомила:

„Підземний хід розкрито на 15 метрів, тягнеться далі, під Малопідвальну вулицю і в протилежний бік. Вал „нового міста Ярослава", висота якого досягала 14 метрів, ширина 16 - 18, йшов по трасі сучасної вулиці Малопідвальної вгору, аж до головної брами міста — „Золотих воріт". Деякі археологи висловлюють припущення про військово - стратегічне призначення підземного ходу, що проходив під міським валом. Можливо, цей хід призначався для розвідок у стан ворога, що облягав місто, а може, для вилазок озброєних загонів війська. Адже не дивно, що літопис нічого не розповідає про такі споруди і в інших містах Руси: це було великою таємницею князів. Підземний хід часів Київської Руси у Києві — перша подібна знахідка, хоч на такі споруди археологи не раз натрапляли при розкопках у інших містах, наприклад у Білгородці (Київська область)."

ПРЕМ'ЄР ЯПОНІЇ ПРИБУВ ДО ЗДА

Вашингтон. — До Вашингтону прилетів японський прем'єр Ейсаку Сато. Він потвердив газетні вістки, що в нарадах з президентом Л. Б. Джансоном він буде старатися осягнути згоду Америки на передачу великої американської бази на Окінаві під японське управління та взагалі — унормувати справу американських баз в Японії. Під час відлету японського прем'єра з Токіо — комуністичні й поплентацькі студенти уладили ворожу Америці демонстрацію, але водночас прихильники названого прем'єра і його проамериканської політики маніфестували в його користь.

ЩЕ ОДИН ОБЕЛІСК У КИЄВІ

На площі ім. Калініна відбулось 6 листопада закладення наріжного каменю під ще один совєтський пам'ятник у Києві. Московські „Известия" з 7 листопада повідомили, що той „величний монумент буде споруджений на честь 50-ліття великого жовтня". З тієї нагоди трудящі окупованої української столиці мали дати ще одну обіцянку „виконати повністю соціялістичні зобов'язання".

НІЯҐАРСЬКА ОКРУГА УНС!

В суботу, 25-го листопада 1967 року

о год. 11-ій ранку
в домі Українського Національного Об'єднання
при 177 Ніяґара Ст. в Ст. Кетринс, Онт.

— відбудуться —

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС
НІЯҐАРСЬКОЇ ОКРУГИ

до участи в яких запрошені Предсідники, Секретар, Касири і інші Урядовці, Представники та Делеґати наступних Відділів:

Торолд 412	Гемилтон 458 і 462
Ст. Кетринс 427 і 454	Велланд 461
Вотерфорд 449	Наяґра он ді Лейк 468
Ґрімсби 451	

У програмі Зборів важливі організаційні справи

У Зборах візьмуть участь:

БОГДАН ЗОРИЧ, заступник головного предсідника і директор Канадійської Канцелярії

ВАСИЛЬ ДІДЮК, головний радний і обласний організатор.

До участи в Зборах запрошені також члени УНСоюзу і місцеве Українське Громадянство.

За Управу Окружного Комітету:

о. Мих. Блаженко, голова — П. Дяків, секретар

Президент переводить наради про В'єтнам

Вашингтон. — Американський амбасадор у Південному В'єтнамі, Елсворт Бункер, прибув до ЗДА, щоб перевести „День Подяки" із своєю родиною, і в понеділок 13-го листопада ц.р. склав півторигодинне звідомлення президентові Джансонові про ситуацію у В'єтнамі. Бункер відмовився відповісти журналістам на питання, як довго — на його думку — триватиме ще В'єтнамська війна, зате ствердив, що тамошня ситуація щораз кращає і що він певний, що в 1968-му році центральний південно - в'єтнамський уряд закріпить свою повагу в населення та поширить свою владу на територію, яка все ще є під впливами комуністичного в'єтконґу. За американськими даними — 5.188 південно - в'єтнамських осель знаходяться під владою державного уряду, 4.038 є все ще під контролею комуністів, а 2,723 „ заражені " комуністами. В цьому тижні прибувають ще до ЗДА головний командант американського війська у Південному В'єтнамі генерал Вільям Вестморленд і заступник амбасадора для справ внутрішньої пацифікації краю, Роберт Комер, і у зв'язку з їх приїздом відбудуться у Білому Домі дальші наради над справою В'єтнаму.

Араби погрожують новою війною Ізраїлеві

Об'єднані Нації. — Йорданський міністер закордонних справ Абдул Монем Ріфай заявив на засіданні Ради Безпеки ОН 13 листопада ц. р., що коли Ізраїль не звільнить зайнятих ним війною арабських земель, то арабські держави будуть змушені перевести мобілізацію всіх своїх сил і старатися силою визволити свої землі. Становище йорданського міністра Ріфая, як теж попередня промова єгипетського міністра закордонних справ Махмуда Ріяда різко суперечили становищу, що його з'ясовував ізраїльський міністер Абба Ебан, який ще раз рішуче заявив, що Ізраїль не повернеться до тої ситуації, яка погрожувала його безпеці і спричинила війну у червні ц.р. На Раді Безпеки ОН склалась така ситуація, що ані американська, ані індійсько-південно-американська резолюції не всилі здобути потрібних для важности 9 голосів. Араби, підтримувані Совєтами, вимагають спершу беззастережного звільнення Ізраїлем всіх зайнятих ним арабських земель, а Ізраїль, підтримуваний Америкою, в'яже справу евакуації земель з переговорами взагалі задля замирення, устійнення кордонів та відмови арабів від войовничого становища.

Секретар праці закидає пресі, що вона подає тільки неправильні урядові вісті

Вашингтон. — Секретар праці Віллард Вірц, промовляючи в Інформаційній Аґенції ЗДА, сказав, що американська преса зовсім іґнорує те все, що демократичний Уряд зробив доброго для цієї країни, подаючи тільки неприхильні вісті. Вірц сказав, що він вже втомився читати в пресі про втрати у в'єтнамській війні, про інфляцію, про муринські заворушення та про проблеми міських нетрів. Він навів уривок із щоденника "Wall Street Journal", в якому пишеться про те, які розчаровані, вичерпані працею, підозрою та ненавистю є державні урядовці. Вірц твердив, що під час останніх шістьох років, за президентів Кеннеді і Джансона, державні урядовці працюють у кращих умовинах, як за попередніх президентів. Видавець „Волл Стріт Джорнел" Едвард Р. Коні заперечив твердження Вірца, кажучи, що ним видаваний часопис друкує і прихильні для Уряду статті та новинки.

До ЗДА вернулись три звільнені комуністами воєнні полонені

Ню Йорк. — На летовище Кеннеді у Ню Йорку прибув в минулий понеділок 13 ц. м. літак з трьома американськими штабовими сержантами, які попались були в комуністичний полон в рр. 1963-66 та яких в минулу суботу комуністи звільнили, перевівши конспіраційним шляхом до сусідньої Камбоджі і передавши там в руки американського пацифіста Томаса Гайдена. 25-річний втікач з комуністичної повстанської армії Фунґ Ван Туонґ вже раніше назвав був кілька призвищ американських воєнних полонених що перебували в його — в'єтконґу — таборі, та зізнавав, що двох отих штабових сержантів він сам „навчав" комуністичної мудрости. Один з отих поворотців ще в дорозі заявив, що свої прихильні комуністам заяви складав під примусом і що він готов вернутися на протикомуністичний фронт. Всіх тих трьох полонених піддавали процедурі „сполоскування мізків". Водночас японські власті виявили, що чотири американські моряки у віці 19 і 20 років здезертували з американського літаконосця „Інтерпід" під час того, як той 42.000 тонновий корабель був заякорений в американській морській базі Йокосука.

Палата відкинула проєкт зменшити фонди на поборювання вбогости

Вашингтон. — Палата Репрезентантів 13-го листопада більшістю 159-х до 149-ох голосів відкинула внесок республіканців зменшити на 600 мільйонів дол. видатки на поборювання вбогости. Цей внесок поставив республіканець конґресмен Чарлз Е. Гуддел із стейту Ню Йорк. Згідно з його пляном видатки на поборювання вбогости мали б виносити 1.4 більйона, хоч Уряд домагається на цю ціль 2.06 більйона. Сенат збільшив запропоновану Урядом суму і схвалив на цю ціль 2.26 більйона. Але доля Урядом запропонованої суми ще непевна, бо неясне є становище південних демократів до плянів Уряду в цій справі. Дехто гадає, що хоч Палата схвалить висоту видатків на поборювання вбогости в тій сумі, яку запропонував Уряд, та коли прийде ця справа перед Палатну Комісію видатків, доля її буде непевна, бо ця Комісія під головуванням конґресмена демократа з Тексасу Джорджа Мек Мегона схвалить тільки 1.6 більйона дол., це значить стільки, скільки видатковано минулого року. МекМегон заявив, що він діятиме в тому напрямку.

В АМЕРИЦІ Й У СВІТІ

ГОЛОВА АМЕРИКАНСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ Праці — Конґресу Індустрійних Організацій Джордж Міні недавно заявив, що він, і ним очолювана організація підтримує політику президента Джансона в справі війни у В'єтнамі. Але між членами цих організацій, які нараховують 13.500.000 членів, є і такі, які не погоджуються зі своїм головою, і вони скликали збори в Шикаґо, на яких промовляв колишній американський амбасадор до Індії, відомий фінансист Джан Кеннет Гелбрейт, який твердив, що не можна виграти таку війну, яку ведеться у В'єтнамі. Він закликав, щоб ЗДА перейшли до оборонної акції, бо це зменшить втрати в людях і кошти.

ГОЛОВНІ ЧАСОПИСИ В КОМУНІСТИЧНОМУ КИТАЇ ПРОГОЛОСИЛИ деклярративну статтю з прославлюванням роковин большевицької влади в СССР, але водночас із лайкою проти сучасних правителів на Кремлі як проти „ренеґатів соціялізму". „Центр світової революції" — кажеться у тій статті — перейшов до Пейпінґу, а Мао Тсе - тунґ є „найбільшим сучасним марксистом - ленінцістом і насправді „Леніном сучасности".

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

Д-Р А. ЖУКОВСЬКИЙ РЕПРЕЗЕНТУВАТИМЕ НОРТ ДАКОТУ НА СКВУ

Д-р Антін Жуковський знаний громадсько - політичний діяч і голова філії УККА на стейт Норт Дакота іменований Губернатором Північної Дакоти репрезентувати стейт і Губернатора William L. Guy-в на Світовім Конґресі Вільних Українців в Ню Йорку. Лист губернатора в цій справі датований днем 9 листопада ц. р.

ОБГОВОРИЛИ ВИСТАВКУ ОБРАЗІВ

Ню Йорк. — У переповненій домівці 64-го Відділу СУА в Укр. Народному Домі на 2-ій авеню відбулось у суботу 4-го листопада обговорення експонатів виставки жінок - малярок, яку продовжено аж до закінчення СКВУ, щоб дати нагоду делеґатам з різних країн її оглянути. З доповіддю виступав проф. Володимир Ласовський, голова Відділу АДУК у Ню Йорку, який потім із мистцем Богданом Титлою обговорював окремі твори, напрямки і школи. Обговорення викликало жваву реакцію присутніх, розгорілась полеміка на мистецьку тему. Пані з Відділу в кінці частували гостей солодким і кавою.

5.000 ДОЛ. НА ШЕВЧЕНКІВСЬКУ ФУНДАЦІЮ

Едмонтон. — Місцевий відділ Організації Українок Канади ім. О. Басараб організував чайне прийняття, спеціяльно для збірки фондів на Шевченківську фундацію в Канаді. На прийнятті багато осіб пожертвували по кілька сотень долярів, дехто склав деклярації, п. М. Сунак з дружиною Анною із Редвотеру пожертвували 1 000 долярів, і так українки назбирали круглo 5 000 дол. для підтримки рідної культури у Канаді.

Д-Р М. НАВРОЦЬКИЙ ОЧОЛИВ ПЕНСИЛЬВЕНІЙСЬКИЙ ВІДДІЛ УЛТПА

Філядельфія. — В неділю 29 жовтня відбулися у Пластовому Домі звичайні Загальні Збори Пенсилвенійського Відділу Українського Лікарського Товариства Північної Америки. Зборами проводив д-р Лев Смішко, секретарював д-р В. Кліш. Після звіту голови уступаючої Управи д-р В. Саляка та скарбника д-р П. Федорева, вив'язалася коротка дискусія. На внесок голови Контрольної Комісії, д-р Р. Сухого уділено уступаючій Управі абсолюторію. До нової Управи увійшли: д-р Мирослав Навроцький — голова, д-р Роман Дикий — містоголова, д-р Петро Федорів — скарбник, д-р Татяна Цісик — член Управи, д-р Стефанія Бережницька — секретар. До Контрольної Комісії вибрано д-р Василя Саляка, д-р Романа Сухого, д-р Миколу Войтовича.

УКРАЇНСЬКА ЩАДНИЦЯ „ПАРМА СЕЙВІНҐС" ПРОДАНА

Клівленд, Огайо. — (М Я.) Як повідомляє Щоденник ПлейнДілер у Клівленді з датою 30 вересня 1967, по півторарічних заходах Українську Щадницю під назвою Парма Сейвінґс Ко. закупила Вест Сайд Федерал Сейвінґс Ко. Офіційна дата продажі являється 30 вересня 1967 року. З тим днем перестала існувати велика українська фінансова інституція, що так успішно працювала 52 роки і досягла була 28 мільйонів долярів майна.

КОНЦЕРТ ЯРОСЛАВА ЩУРА

Едмонтон. — В п'ятницю, 27 жовтня вечором у Вікторії Гайскул відбувся надзвичайно успішно концерт Ярослава Щура — баритона. Це був його власний, самостійний концерт, другий з черги в його турне по Канаді й Америці (перший відбувся в Калґарах). Цей з Божої ласки співак уже втретє виступає в Едмонтоні й кожен його виступ відбувається з незмінним успіхом. Хоч про нього ми вже не раз читали похвальні рецензії, то мусимо ствердити, що він таки дійсно заслуговує на правдиву похвалу.

Програма концерту складалася з двох частин, і в кожній частині було по вісім вдало підібраних пісень різних композиторів: Лисенка, Степового, Січинського, Ярославенка, Лиська, Яременка, Верді, Массене й інших. Перш за все треба сказати, що Ярослав Щур імпонує публіці, починаючи з його зовнішности й кінчаючи чарівним тембром його голосу. Вокаліст він першорядний. Високо-мистецьке виконання програми чарувало публіку, зокрема „Степ" (Степового), „Як почуєш вночі" (Січинського), „Безмежне поле (Лисенка), „Ластівка" (Яременка). В оперовому репертуарі, в західньо-европейському та українському, артист подав правильну трактовку, проспівавши з відчуттям арії Остапа („Тарас Бульба") та Жермона („Травіята"). Співак мав великий успіх.

Цього вечора кожне його виконання нагороджувалося громом оплесків. Концерт скінчився, але публіка не рухнула з залі, а кликала на „біс". Він примушений був проспівати: „Пропала надія" і „Рушничок". Майбороди.

Піяністка Валентина Доброліж грала прекрасно. Вона сприяла успіхові артиста. Зовнішній чар артистки підсилював успіх концерту. Обоє вони одержали квіти.

Публіки було понад три сотні. До речі, Ярослав Щур колишній дивізійник, а тому й не дивно, що серед публіки були його товариші по зброї з часів 2-ої світової війни.

Ярослав Щур до Вінніпеґу прибув у 1952 році. Від того часу не було якогось більшого українського концерту без його участи. Співав він на СіБіСі і на телевізії. Спів студіював у пані Ені Демсі і у відомого канадійського тенора Віктора Мартінса.

Співак намітив турне в такому порядкові: 17-го листопада — Форт Вілліям, 19-го листопада — Торонто, 24-го листопада — Прінс Алберт, 26-го листопада — Норт Бетлфорд, 15-го грудня — Садбурі, 17-го грудня у Віндзорі. А пізніше в інших містах.

Ярослав Щур, — це зірка першої величини. Він має всі дані на велику кар'єру.

К. М. Т.

Відновлено Відділ ОбВУА в Аллентавні, Па.

Алентавн, Па. Заходами почесного голови Відділу УККА інж. Йосифа Клисяка, 4 листопада 67-р. відбулися Загальні Збори ОБ'ЄДНАННЯ б. ВОЯКІВ УКРАЇНЦІВ в Америці. Зборами проводив інж. Й. Клисяк. Після звітів колишньої Управи, в дискусії забирали голос. І. Павлюк, А. Ґелетканич, І. Ковальський, Д. Хорват, С. Онищенко, Й. Клисяк, і І. Козак. По переконливій промові Предсідника, що така понадпартійна комбатантська організація повинна існувати для плекання традицій збройної боротьби за Україну уділено уступаючій Управі абсолюторію, та приступлено до вибору нової Управи, до якої увійшли: панове: Інж. Йосиф Клисяк, голова, Дмитро Хорват заст. голови, Андрій Маркович секретар, Іван Павлюк касир. До Контрольної Комісії пп: Іван Ковальський голова і п. Семен Онищенко. Новообраний Голова вніс пропозицію, щоби члени „Організації б. Вояків українців в Алентавні та околиці Лігай-Валій взяли чинну участь в організуванні нашого громадянства у виїзді на великий історичний здвиг СКВУ, що відбудеться в Ню Йорку. Збори закінчено молитвою до Пречистої Діви Марії.

О. Кайт.

У 50-ті роковини Січових Стрільців

Комітет відзначення 50-их роковин створення формації Січових Стрільців видав з цього приводу Ювілейно-Пропам'ятну Відзнаку СС, (Січові Стрільці Київські), виготовлену на основі проєкту мистця Леоніда Перфецького та при фаховій і жертвенній допомозі мґ-ра Ореста Городиського.

Відзнаки вже розіслані усім СС, котрі заявили бажання одержати їх та відповіли потрібним вимогам.

Ці ювілейні пропам'ятні відзнаки зроблені зі золотоподібного металю, виглядають помистецьки та оригінальні формою змодифікованого щитика, з емблемами у блакитній емалії: схрещені меч і шабля, над ними сучасний залишок „Золотих воріт" Києва (наша історія від Великокняжої доби по наші часи), над ними букви СС, а вгорі державний герб відновленої самостійної Держави Українського Народу — у формі Української Народньої Республіки; числа обабіч букв СС, — це 50-ті роковини створення формації СС.

Ювілейна книга про Київських Січових Стрільців друкується.

Д. Г.

ЕДМОНТОНСЬКА РАДІОВИСИЛЬНЯ ПОДАЛА ІНТЕРВ'Ю ПРО УПА

Едмонтон. — Владика Ніл, посол В. Томін, кол. вояк УПА С. Зорій, головний доповідач, та понад 400 гостей взяли участь у бенкеті на відзначення Срібного Ювілею УПА, що відбувся 15 жовтня в залі парафії св. Василія. На спеціяльному Богослуженні була пластова і сумівська молодь в одностроях. В концертовій частині виступали хор, бандуристки і солісти. Едмонтонська телевізія передавала деякі фраґменти із святкування, а СіБіЕС передала інтерв'ю про Українську Повстанську Армію.

Збори Відділів УНС

СУБОТА,
18 ЛИСТОПАДА 1967 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 117 Відд. о год. 6:30 веч. у Ветер. Домі, 33 E. 7th St. Проситься прийти на збори і оплатити членські вкладки. — Анна Басараб, секр.

НЕДІЛЯ,
19 ЛИСТОПАДА 1967 р.

ЙОНКЕРС, Н. Й. Збори Т-ва Подільська Січ — 8 Відд. о год. 2-ій по пол. в залі церкви св. Михаїла. Проситься членів довгуючих вирівняти свої вкладки і придбати нових членів. — Управа.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 206 Відд. о год. 1-ій по пол. в парафіяльній залі, 74 Гаррис Аве. Є важні справи до полагодження. Проситься членство прибути. — Управа.

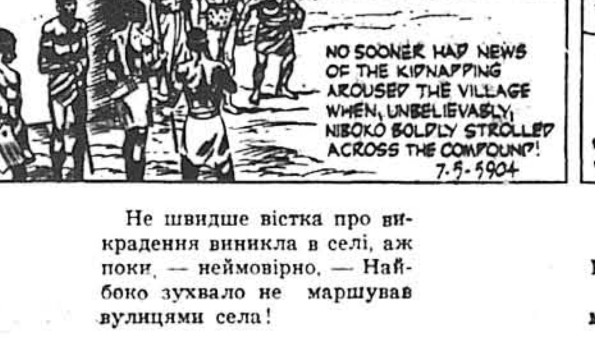
HAMTRAMCK, Mich. - Збори Т-ва Згода 20 Відд. о годині 1-ій по пол. в церковній залі 11700 McDougall Street. Проситься чл. прибути. — Й. Косій, рек. секр.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 175 Відд. о год. 1-ій по пол. в приміщенні УНДому при вулиці Мартін. Проситься прибути на збори, а залеглих вирівняти залеглі вкладки. — Управа.

СУБОТА,
25 ЛИСТОПАДА 1967 р.

ЧЕСТЕР, Па. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 156-ий Відд. о год. 7:30 веч. Проситься членство прибути на збори. — В. Новак, секр.

ТАРЗАН, Ч. 5904. Найбоко переговорює!

Не швидше вістка про викрадення виникла в селі, аж поки, — неймовірно, — Найбоко зухвало не маршував вулицями села!

— Я його вб'ю! — гримів Кевенда . . . — Голими руками!

— Якщо це зробите, — глузував Найбоко, то ви також вб'єте можливість бачити свого сина!